

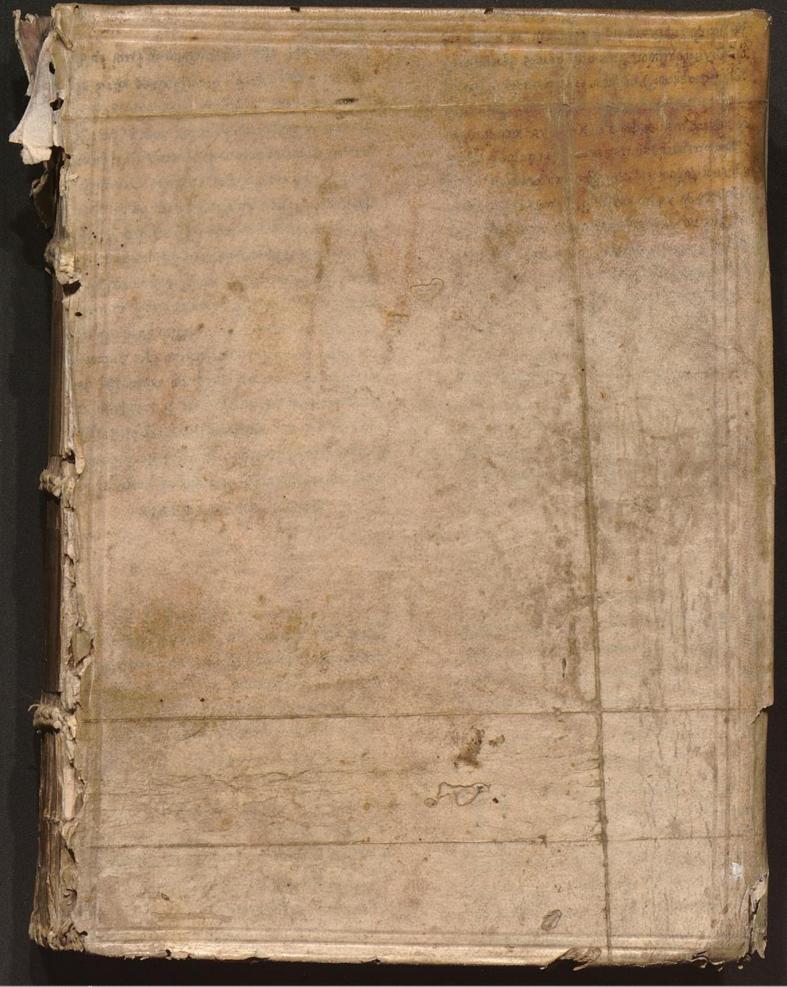
Universitätsbibliothek Paderborn

Lamentatio Pia Sive Deploratio Præsentis Germaniæ status, præsertim ob veteris Religionis cum noua commutationem

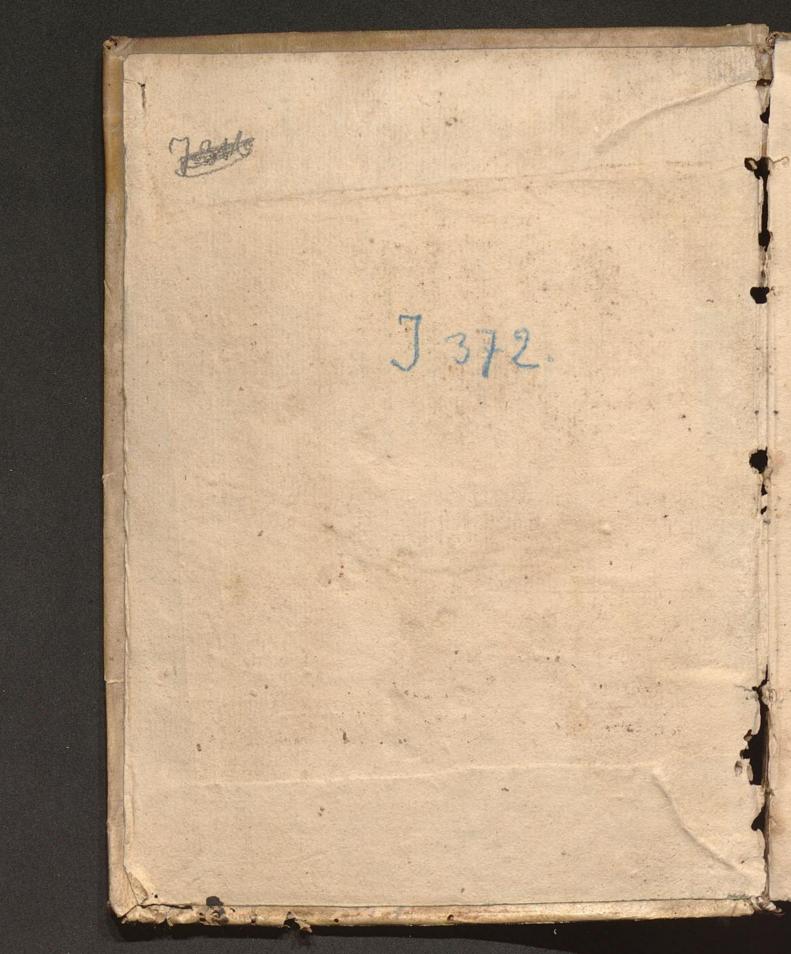
Ingolstadii, 1577

VD16 L 165

urn:nbn:de:hbz:466:1-31549

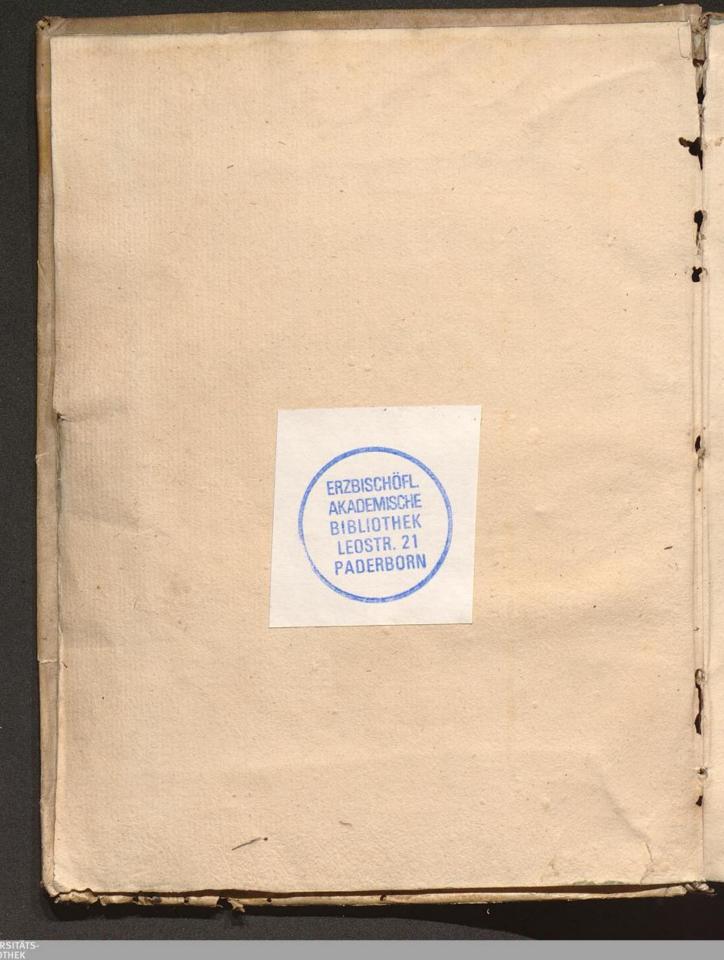

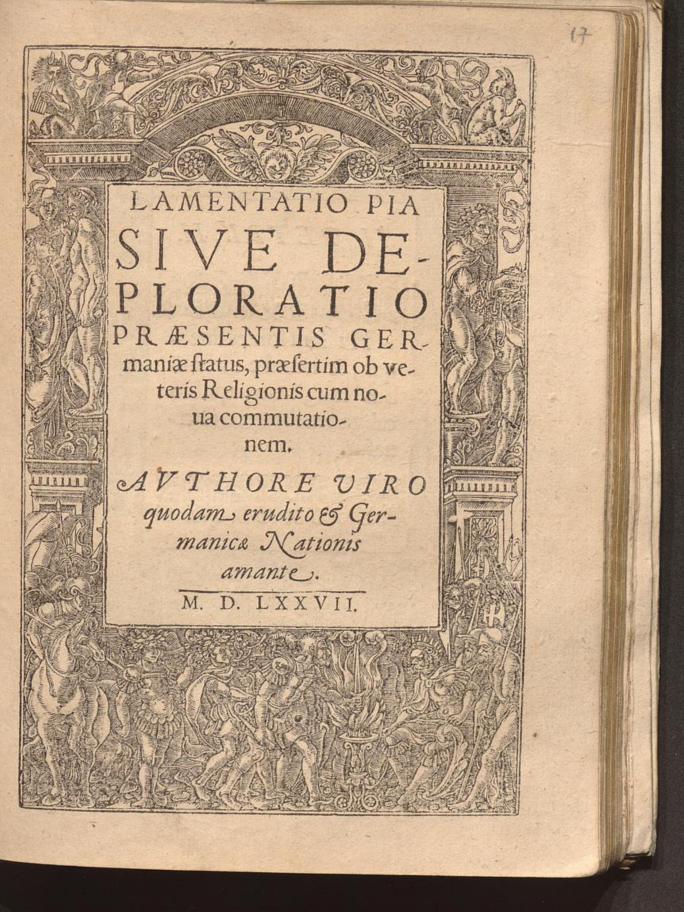

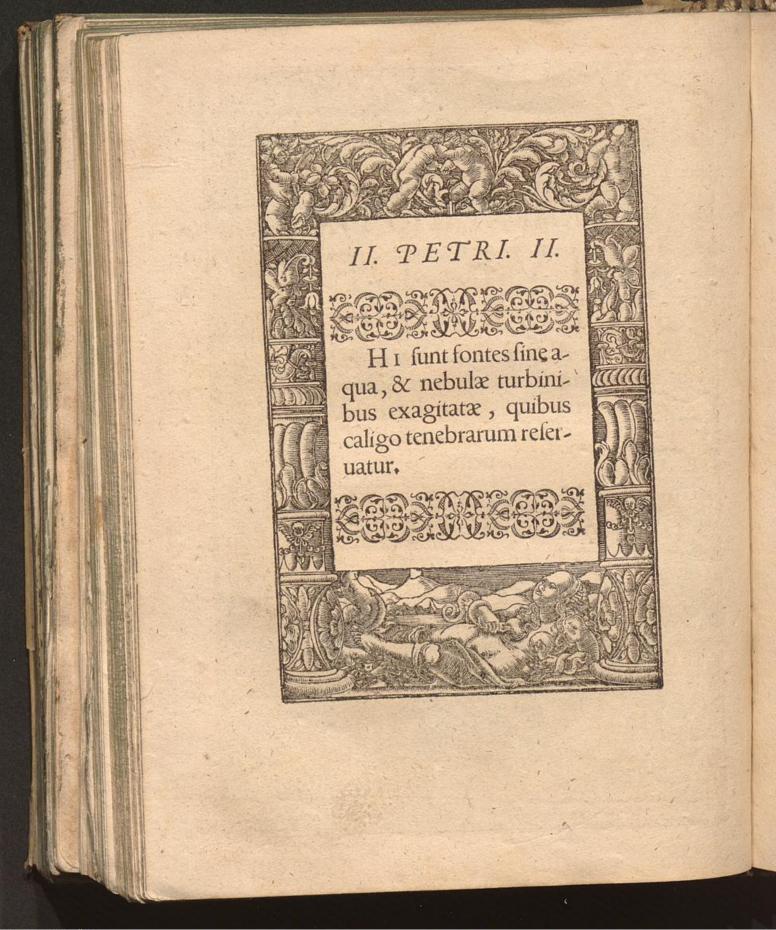

QVOMODO OB-SCVRATVM EST AV-RVM, MVTATVS EST CO-

LOR OPTIMVS? Threnorum, 4.

VOMODO decepta es inique libertatis pratextu infelix Germania? Quemadmodum purioris Christianismi nomine falsa es latisima Regio extremi Aquilonis? Quam misere adhuc ab Ecclesiastis tuis quotidie seduceris Gens fascinata? Quomodo mutata es in receptaculum sceleratorum & Magistram errorum, qua solebas esse fidelis Ecclesiarum Cultrix, munifica, insignium Monastericru fundatrix, Romana sedis spes & refugium? Argumento sunt laudatissimi Reges & Casares Pipini, Caroli & Othones, qui strenuisimi tutores & propugnatores Christiana religionis, ingenti suo sumptu, labore, periculo, non semel summis Pontificibus tulere suppetias. At quam sis post aliquot lustra diuersa atquintata, etiamsi nullus loquatur velscribat, impia tamen tua fa-Eta abunde declarant. Execrabilis ergo tibi visa est Ecclesia Catholica, tanquam Papistica, es tot annis aquanimiter sustines, amas ac soues Ecclesiam malignantium & Synagogam Sathane?

SI durius hac tibi acerbius q, dicta videntur, in-

tuere obsecro & eorum expende opera, quos fidei Magistros sequeris; compone illoru dicta & facta cum CHRI-STI JESV, Prophetarum, Apostolorum & Martyrum vita. Nullo non conuitiorum genere proscindis Clerum, Episcopos, summumá, Pontificem CHRISTI Vicarium; & tanquam Deos quosdam suspicis Idola tua, Antichristi pranuntios, Lutherum dico, Bucerum, Zuinglium, Nelanthonem, Caluinum, Brentium similes q pestilentisimorum errorum artifices, qui suis te fucis, imposturis & mendacijs in ist as plusquam Cimmerias tenebras protruserunt. Ferre noluistilegitimos Apostoloru Successores & Orthodoxos Episcopos; & nunc tolerare cogeris seditiosos nebulones, ministros Diaboli. Intolerabiles tibi visi sunt Oleati & Rasi, hoc est Sacerdotes & Monachi; & dominantur tui viles Apostata omni genere flagitiorum contaminati: in eo siquidem tanquam in sentinam, Fax mundi iam pridem profluxit, & promiscua collunies hominum perditorum. Onerosas iudicastisacras Religiones & Monasteria, qua maximos pauperum tuorum greges alebant; & nunc à cupidis, ambitiosis, lasciuis, professionis sua transfugis, impune expilaris, deuoraris, in faciem cæderis. Abegisti, qui modeste vita necessaria mendicabant, & officiose gratias agebant; & eos accersisti ac foues, qui considentes ampla stipendia exigunt, vt inde cum Scortis suis lascine vinant. Perditionis tuas

tua, proh dolor, authores magno conducis & alis; & sa= lutis vitag, pracones fastidiose respuis, superbe contemnis, crudeliter persequeris. Discidisti, infalix, incosutilem tunicam Domini, quam impi quoque crucifixores reliquerunt intactam; & deserta semel Catholica fidei ac pácis unitate, turbulentisimis opinionum, dissidijs exagitaris, dinersis ac monstrosis sectis discerperis, pestilentissimis haresibus tota peruersa dilaceraris.

AH in quam te noctem & miseriam subdoli errorum Fabri pracipitarunt! lethargo nimirum tam grauisopitam, vt omnem penè malorum sensum amiseris. Quam damnosum est tibi, & reuera amarum, quod leue Iugum Ecclesia rebelli ceruice excuseris! Quam copioso sanguine tuorum iam pridem luisti, quòd ad obedientia Romana sedis te pertinaciter subtraxeris! Heu quam insanabili plaga inimicus humani generis te percusit, quando tot animarum myriades ex terapuit &

perdidit iam plusquam quinquaginta annis!

O infalicissimos agricolas & rusticos, quorum super centu millia trucidauit nobilitas exasperata! Quam immites & sanguinary Euangelista, qui innumeram, hominum turbam perdiderunt sub pratextu Christiana libertatis! Heu qualem vindictam postulant aduersus Doctores seditiosos & subdolos, qui corporali & aterna morte cateruatim perierunt, sicut vilisimi canes! Et tamen homicidarum istorum Vipereum semen ad-

huc colis & adamas, quorum tibi vesani patres causa fuerunt tanta stragis. Quomodo infatuata es à Pseudo-prophetis tuis, non minus sanè quam peritura olim, Hierosolyma! Propheta enim tui viderunt tibi falsa S stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad pænitentiam prouocarent. Consimilis videlicet causa est temporalis in Iudais ruina & in tot seductis nationibus

damnationis perpetua.

VERE Prophetatui, ô plebs caca, non Apostoli Domini; falsi, non veri, de capite suo prophetantes, non ex spiritu DEI viderunt tibifalsa & stulta, errores stolidissimos & fucata mendacia, nec aperichant vel aperiunt tibi iniquitatem tuam; sicut veri Prophetae, xhortando, docendo, arguendo, obsecrando, es increpando consueuerunt. Non annuntiauerunt (inquam) vel annuntiant tibi peccata tua, non exclamant fideliter contra scelera tua; sed aduersus Pralatos Ecclesia & abusus, seditiose vociferantur, vt animus in-Stabilis vulgi in odium Cleri inflammetur. Nec student exhortari ad pænitentiam, qui salutaris pænitentia nome exosum habent, respuunt ac subsannant. Non prouocant addignos pænitentia fructus, quibus impendentem De i iram, cum Niniuitis possis auertere: Non enim placent effæminatis eorum animis, labor in gemitibus, syncera peccatorum confessio, assidua cum vicijs lucta, anxia cordis & omnium sensuum custodia, inde-

indefessum certamen & studium vincendi semetipsum. Auersantur omnes corrupta carnis afflictiones, ieiunia, peregrinationes, vigilias, cilicia. Inuisa sunt improbis & salacibus amara lachryma, planetus & lamenta, nimirum quòdea carnali populo parum arridere non ignorant, qui vt peccatis suis secure & molliter indormiat, de spe, fiducia, pietate & misericordia, quam de diuino indicio & institia andire manult; & hen quantorum malorum ipsa tibi facta es causa, post quam arrogans & proprio sensu inflata desusti ad sobrietatem sapere & humilibus consentire!

Tolerare non potuisti, scilicet abusus & luxum irregularis Cleri; & nunc sublata ex te religione, indicio, institia, pudore, & ordine, liberrimas laxa-Stihabenas carni. Quomodo facta es meretrix, natio olim plena iudicij & religionis? Justitia, fides, & sanctimonia habit arunt in te; nunc autem sacrilegi, homicida & impij. Cum autem pessima quaque & possis & facias, nondum seriò expendis, quomodo vitricem DEI manum euadas, videlicet, quia summa tua mala non satis adhuc sentis; quamuis aliquot iam annis pauoris subinde & clamoris plena fueris, qua superbe gloriari soles, tanquam inuicta, intrepida & liberrima.

UBI sunt (queso) Fdolatua, turbidi bellatores, confæderati & Principes, in quibus confidebas? Quid tibi profuerunt impia consilia ac temeraria eorum ar-

mas

ma, quorum fiducia te erexisti contra pracipuos orbis Christiani Monarchas? Egregium verò Euangelium, quod te docuit legitimis Pralatis & Principibus no obedire, sed tanquam filiam Belial, absque iugo, ordine & lege viuere.

Ot Everè conuulsam, desolatam, miseram & miserabilem, qua, cum suis ex omni parte miserrima, nondum, tot flagellis attrita, ex animo ad percutientem te proclamas, saniora meditaris, seriò resipiscis! Quid prosunt obsecro tot preces, mina, edicta, & censurarum sulmina, quando in nefandis erroribus tuis tota pertinax

esse perseueras & inueterata?

CESARE E saltem Maiestatis gladium formidasses, postquam anceps ille & ferocisimis olim Imperatoribus merito formidabilis beati PETRI mucro in taprofundum tibi contemptum venit. O Quoties te congregare voluit ad vnitatem Ecclesia prudentia & patientia Mansuetisimi Casaris! sed illius longanimitate toties abusa, tandem coasta es vires eius experiri & arma. Sensisti tamen quantumuis rebellis & contumax non minus ingentem eius clementiam & paternum in teassectum, quam inuistum robur & collatam cælitus vistoriam; cuius vtinam saluberrimis edictis & monitis parère maluisses, quam aurem prabere seditiosis corruptorum tuorum concionibus & libellis. Non excitasset in te (opinor) vltor persidia DE v s spiritum turbulentissims

lentissima rursus dissensionis & vertiginis, quo sic iusto DEI iudicio es concussa & exhausta, vt promiscua pra-

donum colluniei grani ludibrio fueris & prada.

Ote de ploratissime stupidam & lethargicam, sirati Domini in tot plagis manum nondum agnoscis, multò quidem nunc acerbiùs vexata & vastata à propugnatoribus errorum tuorum & confæderatis, quam fueris antea ab Imperatore Carolo, aperto hare-sum omnium Aduersario, quem tam vehementer toties irritasti! Vide tamen, ne tantum sint initia dolorum, qua passa es hactenus, & vindex Domini manus adhuc super te maneat extensa. Vide, inquam, & metue, ne baculum suroris sui contra te mittat impissimu Turcarum Principem, si te paterna eius slagella non solum non corrigunt, sed grauiùs indurant.

Hei quomodo seruaberis gens caca, surda & eneruata? Quis ostendet tibi sugere à venturaira? Non enim hac eos solicitant, qui in rem suam student loqui placentia, vi qui fortasse te malini viuere sub atrocisimo Turcarum Tyranno, modò sieri posit eorum commodo, quàm sub clere entissimo sidelium Patre Pontisce Romano: Non quarunt siquidem salutem tuam operary mendaces & subdoli, qui vi libere dominentur tui, molles puluillos consuunt sub omni cubito manus, qui blandis (inquam) suis sermonibus & pollicitationibus hoc agunt, vi obliviscatur carnalis populus legem Do-

B

MINI

MINI DEI sui, docentes vel sceleratissimos quosq (esto perdurent in flagitijs suis) audacter considere in solis me-

ritis CHRISTI.

Miseret me profecto tui, miserrima patria, qua tanquam altera Chersonesus Cimbrica gravissima calamitate, cacitate & servitute oppressa iaces. Miseret me consulum & prafectorum tuorum, qui contra scelestos mutire non audent; mutire autem? imo & qui frequenter (si quid tamen veri luminis habent) contra conscientiam agunt, ac timore seditiosa plebis deterriti, quiduis corruptissimis hominibus permittunt: Nimirum cum hoc singulari Damonis afflatu, subdoli impostores suis concionibus peregerint, vt timore sedu-Etipopuli Magistratus sibi in omnibus habeant obnoxios. Oxciseret me rursus instabilis vulgi & simplicis plebecula, qua Ciuitatum & Principum vel persuasione seducta veloppressa Imperio, pro Pastoribus lupos admittere, pro legitimis custodibus fures & latrones magnò alere, pro diuinis Oraculis mendacia Hareticorum & somnia cogitur amplecti. Miseret me paruulorum tuorum & impuberu, quos ante impios facis ac Gebenna filios, quam inter lac & venenum, bonum & malum, veritatem & mendacium satis possint discernere. Miseret me denig parentum & mortuorum, quos impièirriso purgatorio, vigilijs, eleemosynis, Misis, solitiso, precibus crudeliter spolias, atq adeo omnibus subsidijs & solatys

latijs defunctorum: Quam caca proinde facta es crudelis & impia, qua viuis & mortuis tantopere es infesta!

HEV quam pudenda cacitate ac seruitute inscia premeris, qua de receptis oculis & Euangelica libertate toties gloriaris! In hanc (proh dolor) caliginem & tenebras, imò profundisimam noctem diuersarum Religionum, vilisimi transfugate induxerunt, postquam iuratam DEO sidem, sacrilega temeritate fregerunt. Intuere, obsecro, quos observes & soveas sidei morum quantivitiorum genere impurisimos. Ecquid te boni, quaso, sancti & Religiosi docere poterunt, qui semetipsos, desperantes, totos impudicitia & carnis desiderijs tradiderunt.

Ote longe infælicisimam, qua pro Apostolis Christi, infrenes Apostatas colis, pro insignibus Euägelistis falsidicos impostores amplecteris, quos tanquam Numina quadam hareticorum portenta suspicis, atq, adeò ijs te instituendam, regendam, seruandam credis! qui omne genus facinoribus flagitiss contaminati, gladium, rotam, crucem flammas quon non rarò commeruerunt. Nimirum Turbatores Christiana pietatis se pacis, in potestates se Principes maledici se cotumaces, certisimi Catholica Ecclesia hostes, sanctisimorum Sacramentorum cotaminatores se conculcatores scelestifimi, Retinctores se Anabaptista, sacrilegi, Templorum

plorum effractores, sacrorum vasorum violenti fures,

calicum & patenarum impijsimi conflatores.

EGREGII verò purioris Christianismi, verbi Euangelij Doctores, qui aliena sibi vendicare docent, bona Sacerdotum & Monachorum audaster diripere, Loca Deo dedicata ornamentis & prouentibus spoliare, sacrosaneta Altaria sceleratis manibus subuertere, direptis pheretris & cimelijs abiectis si sacris reliquis omnem Sanctorum memoriam abolere, Basilicas Regis gloria omni pristino ornatu cultus, nudare satga adeò tanquam vanum quoddam horreum incultas desolatas si, relinquere, cantantes: Das Pandt bringt Exicht ond besset sich dein Bort ist wol gerahten ic.

O VEROS Euangelicos, qui disidia serunt, tumultus excitant, seditiosis concionibus stolidum vulgus
dementant, ad omnem carnis petulantiam ostium aperiunt, quicquid hactenus sacrum fuit & sanctum, impudentissime prophanant; ad sacrilegas rapinas, Auaros Principes & Magistratus extimulant, ad expilanda deniq, scrinia divitum factiosam plebeculam tacite
prouocant! Haccine, rogo, est Christiana libertas, doctrina Euaugelica, purior Christianismus? siccine faciundum docuit Christianismus? siccine fa-

Obi nunc, proh pudor, sublimis ille Alemanorum spiritus, solers prudentia, animi sagacitas, exacta eru-

ditio, ingenuus candor, inuicta constantia toties quactata libert as? Ubi est, inquam, prodigiosa Germanorum literatura, linguarum peritia & eloquentia toties plenis buccis celebrata? Ubitot illustres viri, ad miraculuusque docti, quos ob raram eruditionem, facundiam, candorem & linguas D. Erasmus magnificis praconijs orbi notos celebreis greddidit? Quonam euanuerunt eximia illa encomia? Quis vsq. fructus accessit Ecclesia DEI, ex tam ampla, scilicet, & tam multifaria eruditione? Quotusquisq, precor, ex omni illo tantopere laudatorum grege opposuit se murum pro domo DEI? Nunquid non stultam fecit sapientiam eorum, qui superbis resistit, omnemý, mundanam sapientiam infatuauit, amator humilium. DE vs? Nunquid non infideles inuenti sunt & socij furum, hoc est, rapacium Haresiarcharum? & obscuratum est insipiens cor eorum, dum professionis sua limites transgressi, plus sapere volunt, quam oportet? Nonne dicentes se serio iam sapere, reuera stultifacti sunt, nec facile resipiscere possunt, post quam ab vnitate Catholica Ecclesia semet ipsos segregauerunt? Obtenebratum est enimiusto DEI iudicio elatum cor eorum, supercecidit ignis ambitionis & carnalis concupiscentia, terribiliter in eis offuscans & excacans lumen rectarationis: Aproprio nama sensu, Damone & Carne miserabiliter fascinati videre nequeunt clarisimum alioqui lumen syncera veritatis.

B 3

LIBET

LIBET proinde eorum nomine, qui affliguntur super contritione Ioseph, Prophetica vocelamentabiliter exclamare: Heu, heu, heu, Domine Devs, nunquid projeciens abiecisti Germanos? & vastisima regna Aquilonis abominata est anima tua? Quare ergo percussistinos ita, vt nulla sit sanitas? expectauimus pacem & non est bonum, & tempus curationis & ecce turbatio. Cognouimus Domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccauimus tibi. Ne des nos in opprobrium sempiternum propter nomen tuum, neg facias nobis contumeliam, vt dominentur nostrigentes, qua non nouerunt te. Ergone benignisime amator hominum. DE v s despexisti populum, istum, & nullus verè sapiens & Orthodoxus est inter eos? Nemo ex tot doctis, solertibus & canis, tam apertam fraudem, fucos & nebulas versipellium impostoru adhuc deprahendit velintelligit? Sic non est vllus in vastisimis regionibus Aquilonis cordatus & sapiens liberg, spiritu, qui velnunc rapaces lupos sub vellere ouium agnoscat? qui post tot flagitia, tumultus & scandala, à fructibus arbores discernat? qui pro domo DEI zelans, iniquitati & impietati opponere se audeat? Quomodo obtexit caligine in furore suo Dominvs filiam Syon, proiecit de calo in terram inclytam Nationem Germanica, & no est recordatus scabelli pedu suorustot insignium Monasterioru & collegioru, in die furoris sui!

Qy I D enim profuêre tot censura & mina, strages & bella, Comitia & colloquia? aut quid intentatum, sanandis errantium animis quinq, summi Pontifices & Religiosissimus Imperator Carolus Quintus reliquerunt? An non apertè verisimam hoc esse terribilem illam scriptura sententiam perspicimus: Quia nemo potest corrigere, quem DE vs despexerit? Homines enim mente corrupti proficiunt in peius, errantes & in errorem mittentes; peruersi difficile corriguntur; & stultorum infinitus est numerus.

AT tu dominator DOMINE, miserator & misericors, & terribilis in consilys superfilios hominum, altiore consilio misereberis, cui misertus es, & misericordiam prastabis, cuius misereris. Va interimmundo à scandalis, ab haresibus, à Pseudoeuangelicis, à falsis Prophetis; sed tu Domine nouisti, qui sunt tui, quantumuis in medio perditissimorum agant & tantaspiritualiter idololatrantium turba. Neç dubitamus, quin reliqueris tibi adhuc plerosq (qui abscondito mærent & lugent super contritione Ioseph) viros signatos signo Thav infrontibus suis, qui non curuauerunt genua ante Baal, nec oculos suos leuauerut ad Idola Ifraël. Alioqui quomodo instissime Domine, cui exosus est cu iniquitate sua impius, tot Nationu grauisima slagitia, scelera et blasphemias ta loganimiter, diug, ferres? SED ômiram & prorsus ineffabilem tuam patientiam!

tiam! ô placidisimam benignitatem & mitem longanimitatem! Oppresione, lachrymas ac singultus electorum
tuorum ad te clamantium audire disimulas, ac velut
ignorare videris, vt populus prauaricator tam incredibili mansuetudine & tot annorum dilatione ac impunitate prouocatus, tandem aliquando ad salubriter
percutientem & placidisime expectantem convertatur &
viuat.

FINIS.

INGOLSTADII
EXCVDEBAT ALEXANDER WEISSENHORN

CVM COHAEREDIBVS

SVIS.

ANNO M. D. LXXVII.

